

PARADA LITERÀRIA

CRÒNIQUES D'A BORD

Eren les vuit del matí i va sonar el despertador. La mare em va preparar la bossa, per anar a passar uns dies a casa del padrí. Vaig sortir de casa amb la bossa a les mans i em vaig encaminar cap a la parada de bus que hi havia prop de casa. Aquest cop havia d'anar jo sola perquè la mare treballava i el pare era de viatge de negocis i no pensava anar amb el meu germà que s'acaba de treure el carnet de conduir!

Quan vaig arribar a la parada, hi havia unes deu persones. Vaig pujar-hi i vaig seure en un seient lliure. Mirava per la finestra. El caner era tot blanc. Vaig baixar i em trobava en un lloc que no coneixia. Em sentia com una persona invisible en un lloc desconegut. Què estava passant? On era? Per què la gent no em podia veure? Em vaig asseure en un banc i vaig veure una casa que em cridava l'atenció. Eren uns nens jugant amb la neu, però un d'ells

l'havia vist en fotos. De sobte, vaig pensar amb el padrí, era el padrí n'estava seguríssima. Em vaig atrevir i li vaig preguntar com es deia i em va respondre: Jordi. Els altres nens es van ficar a riure, perquè ell era l'únic que em veia, però em vaig alegrar, perquè era el padrí sí o sí.

Vaig decidir actuar i fer-li preguntes: On som? Per què tu em veus i ells no? En quin any som?

Quan em va respondre ho vaig entendre tot.

El padrí va néixer l'any 1950 i el padrí

"jove" devia de tenir uns 12 anys. És a dir,

havia viatgat al passat! Li vaig explicar al padrí, ell em va creure, per la roba. No em parava de fer preguntes, ell estava bocabadat.

Vam anar a casa seva, vaig veure a la besàvia i la vaig abraçar, em van

pendre per boja, però la meua besàvia em veia.

Vam anar a dormir. Era a l'autobus! Sí! Hi

era! L'autobus ja va arribar a la parada, vaig baixar i hi havia el padrí! Vaig passar unes vacances molt divertides.

Si voleu viure aventures seieu al seient 37, que era el que estava sentada jo!

Nom i cognoms: Mireia Guim Codina

Escola: IES L'olivera

Curs: 1r ESO

Categoria: tercera (1r ESO)

